

og til, at disse Loves Gennemførelse ikke skal delvis standses og delvis saboteres. Dette ønsker vi ikke, baade af finansielle og af andre Grunde. Af finansielle Grunde, fordi vi er overbevist om, at en saadan Politisk som den, den højtærede Minister har foreslaaet at følge gennem sine Ændringsforslag til Finanslovforslaget, vilde være i allerhøjeste Grad uøkonomisk. Man kan jo ikke administrere under Hensyn til, at vedkommende Lov muligvis en Gang vil blive ophævet. Man maa holde sig til Loven, som den en Gang er, saa længe den ikke er ophævet. Endvidere er det i højeste Grad uøkonomisk at blive ved at skyde ud og skyde ud, thi noget saadant vilde medføre, at den hele Administration, den hele Anskaffelse vilde blive i høj Grad mere uøkonomisk, mere kostbar, mere uhensigtsmæssig i enhver Henseende, ogsaa paa Grund af, at man paa visse Tidspunkter maaske maatte afskedige Arbejdere, som var øvede og særligt egnede til at udføre det paagældende Arbejde, og man saa senere maatte antage en Del Arbejdere, som man paa et senere Tidspunkt maatte lade gaa igen. Og det at udskyde er uforsvarligt, fordi de Ændringer, der nu er foretaget i Landstinget, er et Udtryk for, at vi vil ikke udsætte Anskaffelsen af de moderne Vaaben, hvis Anskaffelse blev vedtaget i 1922, saaledes det ene Aar efter det andet. Vi mener, at Situationen er utryk. Det er ogsaa noget, som det svenske Socialdemokrati har givet stærkt Udtryk for i Motiveringen af sin Forsvarsplan. Vi mener, at Situationen særlig omkring Østersøen er saa usikker, at ethvert Land, der grænser op dertil, maa have en vis Militærbevogtning, og det Materiel, vi har til at udføre denne militære Bevogtning, er særlig utilstrækkeligt netop i Henseende til de moderne Vaaben: Rekylgeværer, Flyvemaskiner og Undervandsbaade, overhovedet de moderne Vaaben, som Verdenskrigen har vist Nødvendigheden af at besidde, i hvilken Henseende vi er i høj Grad tilbage. Vi ønsker i hvert Tilfælde at gaa frem i det Tempo med Hensyn til Anskaffelsen af disse Vaaben, som Forsvarslovene af 1922 angiver, og vi ønsker ikke, at der skal ske Udskydelser fra det ene Aar til det andet i større Grad, end den vedtagne Finanslov er Udtryk for. Og derfor: hvis den højtærede Minister ikke vil administrere efter denne Finanslov med Hensyn til disse Spørgsmaal, saa er det ikke nogen loyal Administration af Forsvarslovene af 1922. Det er det, jeg har ønsket at sige her.

Pürschel: Jeg har ogsaa bedt om Ordet for at henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister først med Hensyn til det Citat, som jeg oplæste. Jeg maa nemlig gøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar Ministeren nu synes at mene, at denne Udtalelse kun gjaldt Afrustningsforslaget. Det fremgaar ganske klart af, at der henvises til, at Ministerchefen, det var Stauning, og Ordene en anden Politisk, det var det, man vilde have. Det var altsaa en ganske almindelig Udtalelse, der forelaa, og det er altsaa den, der nu er ændret, thi det er jo ikke blot paa Finansloven, at den høje Regering har maattet nyde et og andet, som ikke netop var efter Ministeriets Kogebog. Og saa vil jeg gerne understrege, at den Besparing, som den højtærede Forsvarsminister nu taler om der har fundet Sted i indeværende Aar, den har efter de Oplysninger, der foreligger for mig, ikke være forenelig med en loyal Gennemførelse af Forsvarslovene af 1922, thi Ministeren har som ganske usagkyndig — dette vover jeg at sige til Trods for den højtærede Udenrigsministers Udtalelse i modsat Retning — ikke nogen Ret til at sætte sit Skøn over de militære Myndigheders Skøn med Hensyn til, hvad der er fornødent for at gennemføre Ordningen af 1922 i det Tempo og med de Bevillinger, som Rigsdagen har stemt for. Og jeg vil minde den højtærede Minister om Udtalelsen fra Kirkeministeren, som jeg citerede forleden Dag, at det er en Ministers Pligt at administrere selv de sletteste Love loyalt. Jeg kan stadig citere det højtærede Ministerium, ligesom jeg kunde citere den højtærede Finansminister før, og Finansministeren forbigik jo ganske denne sin Programudtalelse i det Svar, han fremsatte her, og som jo i øvrigt ikke indeholdt noget som helst nyt og derfor heller ikke indeholdt noget, som giver Anledning til noget Gensvar fra mig. Men jeg vil skarpt understrege, at det er vor Opfattelse, at det er Ministerens Pligt loyalt at gennemføre Ordningen af 1922 og at respektere Forsvarslovene af 1922 saa vel som denne Finanslov, som i Dag forlader Rigsdagen med alle Partiers Stemmer.

Røde: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard indledede sine Bemærkninger med at sige, at det Forbehold, der var taget i Finansudvalget, tydede paa, jeg tror han kaldte det en Separatfinanslovkonflikt, men at der altsaa var kommet noget andet end han i og for sig kunde have ventet. Deri